

hon ej med den andra gången, som ej var så lång, blott 120 km. Ännu har jag 2 resor denna höst, med häst och släde.

För omkring 3 veckor sedan hade jag min första appendicitoperation. Tråkigt fall. Perforation och hål på tarmen. Måste lägga glasrör i buken. Nu är pat. på rätt god förbättringsväg.

Senaste tisdag kväll ringde de upp från Kurtti by, alldeles vid ryska gränsen, att en man släpat efter en ren och stött sig illa och bådo mig genast taga hand om honom då han kom. Det var 6 mils väg och klockan 1 på natten voro de här. Gubben (över 70 år) hade pannan uppriven, näsan avsliten med näsbenen i en enda mäs, över- och underläpp samt tungan klivna och en ryggradsfraktur. Där fick jag sedan börja och plocka ut benbitar och sömma i långa banor. Varken blåsan eller tarmarna fungerar så det blir nog väl att snart vänta slutet.

Torsdag natt blev jag igen uppväckt: en karl riven av björn. Han hade varit ute i skogen med en kamrat och då hade björnen rusat på den här karlen och med sina vassa klor fattat tag i karlens lår. [...] kamraten hade skyndat till hjälp och försökte hugga med yxan, varvid björnen hoppade åt sidan, så yxan trängde in i karlens lår så att lårbenet blev avhugget. Sedan högg björnen i mannens arm och kamraten mättade på björnens nos, som blev avhuggen, men samtidigt avhögs mannens pekfinger och tummen klövs.

Detta allt hände för 2 ½ dygn sedan, men till följd av den långa vägen längs obanade stigar, djupt i skogen, över 100 km härifrån, hade de ej tidigare kunnat komma fram. Där fick jag sedan sömma och lappa och amputera igen. Få nu se huru det går med honom. Gamla infekterade sår. Febern i kväll 39,5 grader.

Senaste vecka har som du ser varit rätt arbetsdryg. Nog tycks björnen vara ett farligt djur och här finns mycket av den sorten. Senaste vecka sköts 3 st och 12 inringade finns det.

Hade här i slutet av oktober ett ganska underligt fall som finns relaterat i Hufvudstadsbladet lördagen den 30 oktober. [alkup. lehtiutinen oheisena] Barnet klarade sig.

För övrigt går allt här sin gilla gång. Sjukhuset (rätt trevligt) ligger 300 meter härifrån. Där har jag mottagning från 11-1 samt för soldater från 1-½ 2. Sedan har jag rond, som nu räcker ganska länge, så att jag kommer hem först 3-tiden då det nästan mörkt. Kl 2 - ½ 3 måste lamporna redan tändas, men från 8 är det alldeles ljust då månen är uppe. Så du förstår, att man här räknar mycket med månen. Själv doktorstället

Hälsningar

Rakas Sylvi (Kuolajärvi, 27.11.1926)

Sinä olet jo kauan odottanut kirjettä meiltä, mutta täällä aika on lentänyt niin nopeasti ja töitä on ollut niin paljon, varsinkin viime aikoina, että kirjoittamisesta ei ole tahtonut tulla mitään.

No niin, ensinnäkin kiitos, että hoidit minulle Hebelin ja Geissfussin. Olen erittäin ihastunut niihin. Aikaisemmin en pitänyt niistä enkä hammasklinikalla käyttänyt niitä koskaan. Mutta kun täältä ei voi lähettää huonohampaisia potilaita mihinkään, joutuu itse yrittämään kaikkensa, eikä silloin tietenkään aina voi suoriutua pelkästään pihdeillä. Minulla on ollut monta juurta, ja yhtä lukuun ottamatta olen onnistunut kaikissa. Varsinkin Geissfuss on minun erityinen suosikkini. Se epäonnistunut tapaus oli 6+, jonka juuri oli niin syvällä etten päässyt siihen kiinni Hebelillä. Hyötyä minulla siitä joka tapauksessa on ollut, ja on hauska käyttää sitä.

Minä viihdyn täällä muuten vallan erinomaisesti. Olen aina pitänyt maalla olostä ja tämä, jos mikään, on sitä. Sitä paitsi antaa Sallan tunturi (600 m merenpinnasta) ainaisine lumenpeittämine lakeineen, aivan erikoisen luonteen tälle seudulle.

Meidän tarkoituksenamme oli jo ensimmäisenä sunnuntaina nousta tunturin laelle (n. 3–4 tunnin kävely), mutta siitä ei tullut mitään, koska sain potilaan, yhdeksänvuotiaan pojan Siemingistä (80 km meiltä kirkonkylästä), joka oli saanut kirveeniskun oikeaan käteensä. Neljä päivää tekivät he, isä ja poika, jalan matkaa tänne! Täällä on kyllä aivan toiset olosuhteet kuin siellä etelässä, kuten tästä jo voit päätellä. Kun side sitten avattiin olivat sormet ihan mustat ja haisivat hirvittävästi. Kolme sormea ja vähän kämmenluista jouduin amputoimaan. Nyt on poika parantunut ja lähti kotiin viikko sitten.

Olen tehnyt kaksi koulutarkastusmatkaa yhdessä papin kanssa, joka on pitänyt kinkereitä. Ensimmäisellä matkalla, 200 km, oli Gundel mukana. Tarkastin 3 koulua. Koska tämä matka ei oikein ollut Gundelin mieleen, rasvaista poronpaistia, luteita, torakoita jne, hän ei lähtenyt mukaan toiselle matkalle, joka ei ollut yhtä pitkä, vain 120 km. Tänä syksynä minulla on vielä kak-

* UUNO HIETALAHTI

si matkaa, reellä ja hevosella.

Noin kolme viikkoa sitten minulla oli ensimmäinen appendisiittileikkaukseni. Ikävä tapaus. Perforaatio ja suolessa reikä. Piti maata lasiputki vatsassa. Nyt on potilas kuitenkin hyvin parane-massa.

Viime tiistai-iltana minulle soitettiin Kurtin kylästä, aivan Venäjän rajapinnasta, jossa eräs mies oli raahautunut poron perässä ja oli loukkaantunut pahasti. Minua pyydettiin ottamaan hänet heti hoitoon, kun hän saapuu tänne. Matkaa heillä oli kuusi penikulmaa, ja olivat täällä klo 1 yöllä. Ukolta (yli 70-vuotinen) oli otsa revennyt auki, nenä poissa, nenäluut muusina ja ylä- ja alahuuli sekä kieli haljenneet, ja tämän lisäksi hänellä oli selkäfraktuura. Näin sitten aloin noukkimaan luunpalasia ja tikkaamaan pitkiä ompelaita. Hänellä ei toimi rakko eikä suolisto, joten kai pian joudun odottamaan loppua.

Torstaiyöllä minut taas herätettiin: karhun repimä mies. Hän oli ollut toverinsa kanssa metsällä, jolloin karhu oli hyökännyt hänen kimp-puunsa ja oli terävillä kynsillään saanut otteen hänen reidestään. Kaveri oli rientänyt apuun ja yritti iskeä karhua kirveellä, jolloin karhu hyp-päsi sivuun ja kirves upposi miehen reiteen, niin että reisiluu katkesi. Tämän jälkeen karhu hauk-kasi kiinni miehen käsivarteen, jolloin kaveri löi kirveellä karhun kuonon poikki, mutta samalla kirves katkaisi myös miehen etusormen ja halkai-si hänen peukalonsa. - Tämä tapahtui kaksi ja puoli vuorokautta sitten, mutta pitkän matkan, tiettemmin taipaleiden takaa, syvässä metsässä, yli 100 km täältä, he eivät aikaisemmin olleet päässeet perille. Siinä sain sitten taas parsia, paikata ja amputoida. Saapihan nähdä, miten hän selviää. Vanhoja infektoituneita haavoja. Kuumetta illalla 39,5 astetta.

Viime viikko oli, kuten huomaat, aika työläs. Kyllä karhu on vaarallinen otus, ja täällä niitä on paljon. Viime viikolla ammuttiin kolme, ja saarrettuja on 12.

Lokakuun lopulla minulla oli täällä aika kum-mallinen tapaus, joka on lyhyesti selostettuna lauantaina 30. lokakuuta Hufvudstadsbladetissa [alkup. lehti uutinen oheisena]. Lapsi selviytyi.

Muuten täällä aika kulkee tavallista menoaan. Sairaala (suht. mukava) on 300 metrin päässä meiltä. Minulla on siellä vastaanotto klo 11–13 sekä sotilaille 13–13.30. Sen jälkeen on rondi, joka nyt kestää aika kauan, niin että tulen kotiin kolmen maissa, jolloin on melkein pimeää. Jo klo 14–14.30 täytyy sytyttää valot, mutta jo klo 20 on taasen aivan valoisaa, kun kuu on ylhäällä. Tästä ymmärrät, että kuulla on oma merkityksensä täällä.

Varsinainen lääkärienasunto on varsin mukava, neljä huonetta ja keittiö, palvelijahuone sekä kylpyhuone (tosin ilman ammetta).

Terveisin Curt

Hbl 30.10.1926

En egendomlig olyckshändelse i Kuolajärvi. I Kuolajärvi inträffade för ungefär en vecka sedan en ovanlig olyckshändelse. Hemmansägaren A. Mikkolas 8 månader gamla dotter hade fått tag i ett rågax, som hon sväljde. Senare har axet kommit ut genom barnets sida. Barnet är ännu vid liv, men torde knappast kunna överleva de inre skador axet åstadkommit.

Hbl 30.10.1926

Kummallinen tapaturma Kuolajärvellä. Kuolajärvellä tapahtui noin viikko sitten merkillinen tapaturma. Maanviljelijä A. Mikkolan 8 kuukautta vanha tyttölapsi oli saanut käsiinsä ruistähkän, jonka hän nielaisi. Myöhemmin tähkä tuli ulos lapsen kyljestä. Lapsi on toistaiseksi elossa mutta tulee tuskin selviämään tähkän aiheuttamista sisäisistä vahingoista. ■